

Bufet Viola

Peter Nagy

Bufet Viola bol vždy vývarovňou pre starých ľudí
iba pichne keď ten pocit zrazu k tebe zabľúdi
tu nehľadia si do misiek už si hľadia do očí
Že koľkokrát sa s nami táto zem ešte otočí

A hneď vedľa stojí espresso
Tam sa vozia v taxíkoch dievčatá
čo večer lúbia aspoň v siedmich jazykoch
z nudy drobia do činzána šminky z rias a z obočí
Stav sa koľkokrát sa s nimi taxikár do hotela otočí

Niekoho vraj v noci zbuili na námestí Slobody
Pre pár drobných, že viac nemal, a že sa vôbec narodil
Tak to býva keď sa hlúposť vleje z hlavy do kostí
Kde sa rodí stará známa radosť z cudzích bolestí?

Bufet Viola bol vždy vývarovňou pre starých ľudí
iba pichne keď ten pocit zrazu k tebe zabľúdi
tu nehľadia si do misiek už si hľadia do očí:
Koľkokrát sa s nimi táto zem ešte otočí